

اندازه‌گیری هزینه‌ای از دحام استفاده مازکالاها و خدمات عمومی همکانی

* جمشید پژوپسنان

مقدمه

از آنجایی که استفاده از خدمات کالاهای عمومی بدون رقابت عملی نیست . یک مقیاس اقتصادی در مصرف کالاهای خدمات عمومی وجود خواهد داشت . عدم نیاز در رقابت برای استفاده از کالاهای عمومی . ثامن این افزایش خالص در رفاه می‌باشد . چون افزایش در تعداد استفاده‌کنندگان بدون هزینه‌ای ایجاد فایده اضافی خواهد نمود . ولی استفاده از خدمات بسیاری از کالاهای عمومی بدليل محدودیت در ظرفیت ، با مصرف همزمان تعداد کافی از مصرف‌کنندگان به مرحله از دحام رسیده ، و از آن پس وارد شوندگان جدید با کاهش در فایده استفاده‌کنندگان قبلی می‌توانند فایده حاصل از کالا یا خدمت عمومی را جمع‌آوری نمایند . هزینه‌ای که بدین صورت خودرا با کاهش در مطلوبیت دیگران نشان می‌دهد را می‌توان هزینه از دحام خواند . تعیین و اندازه‌گیری این هزینه می‌تواند راهنمایی مهم در سیاست‌های اقتصادی دولت در مورد کالاهای عمومی باشد .

عمده روش‌های اندازه‌گیری هزینه از دحام در ادبیات اقتصاد مبتنی بر تخمین تابع تغایل پرداخت استفاده‌کنندگان از یک کالا یا خدمت عمومی قرار گرفته است . این روش از طریق پرسش و جستجو سعی در بدست آوردن یک قیمت اعلام شده از طرف استفاده‌کنندگان کالاهای و خدمات عمومی می‌نماید . چنانچه " ساموئلسون " و " سی چتی " و اسمیت ^۱ اشاره نموده‌اند . چون استفاده‌کنندگان کالاهای عمومی ارزشیابی را براساس

۱ - دکتر جمشید پژوپسان ، استادیار اقتصاد ، دانشگاه علامه طباطبائی .

Samuelson

۲ - Smith and Cicchetti

منافع شخصی فارمی دهدن با توجه به تصور از تاثیری که پاسخ آنها می‌تواند داشته باشد در دوچهت مخالف جواب‌تورش‌دار خواهد بود. مثلاً "اگر از استفاده‌کنندگان که از یک کالا یا خدمت عمومی خالص بهره می‌گیرد تعایل پرداختش سوال گردد. اگر فکر کند که پاسخ او پایه‌ای برای قیمت‌گذاری آن کالا یا خدمت می‌گردد. سعی در اعلان قیمتی کمتر و اگر تصور کند که براساس ارزشیابی او سعی در ارائه بیشتر این خدمات می‌گردد بهای بیشتر از تعایل پرداخت واقعی خود اعلان می‌نماید.

در این مقاله روشی متفاوت اتخاذ گردیده که متکی بر جمع آوری اطلاعات از نهاده که استفاده‌کنندگان بیان می‌کنند، بلکه به آنجه عمل می‌کنند فرارداده. در اینجا برداشت "گروی بیکر" از رفتار مصرف‌کنندگان مورد استفاده قرار گرفته است.

در نظریه سنتی مصرف فرض براینست که مصرف‌کنندگان کالاهای خود را خریداری شده از بازار یا کالاهای خدمت ارائه شده بوسیله دولت را مستقیماً "رتابع مصرف قرارداده" و به عبارت دیگر فرض براینست که این خدمات و کالاهای مستقیماً "ایجاد مطلوبیت می‌کنند". "بیکر" در مواردی کالاهای خدمت را مستقیماً "ایجاد کننده مطلوبیت ندانسته بلکه معتقد است، مصرف‌کنندگان کالاهای خدمت را با استفاده از وقت خود و دیگر کالاهای خدمت تبدیل به کالاهای ترکیبی قابل مصرف می‌نمایند.

استفاده‌گیری هزینه ازدحام

ما فرض می‌کنیم استفاده‌کنندگان از یک کالا و یا خدمت عمومی مورد ازدحام برای اجتناب از هزینه ازدحام یا کاهش آن اقدام به تولید کالای ترکیبی "C" می‌کنند که این کالای ترکیبی از طریق کاهش اثرات ازدحام در تابع مطلوبیت آنها ایجاد افزایش در مطلوبیت خواهد نمود.

* - مثلاً "خانواده‌ها با ترکیب مواد غذایی خام و استفاده از وسایل طبخ و زمان لازم مبادرت به تولید یک عدد غذا می‌نمایند که کالای ترکیبی می‌باشد.

** - مثلاً "اگردو جاده یکی نزدیکتر و اسفلات و دیگر خاکی و طولانی‌تر دو منطقه، الف و ب را به یکدیگر متصل نمایند، رانندگان برای اجتناب از هزینه ازدحام و ترافیک جاده مناسب‌تر و نزدیک‌تر با صرف وقت، بنزین و ... از طریق جاده خاکی با کاهش در مطلوبیت به مقصد می‌رسند. و یا در روزهای تعطیل علاقمندان استفاده از محیط طبیعی که به جاده کرج چالوس مسافت می‌نمایند برای کاهش هزینه شلوغی با صرف وقت، بنزین و ... به مسافت دورتر حرکت کرده و اقامت می‌نمایند.

تابع مطلوبیت استفاده کنندگان از یک کالای عمومی دچار ازدحام را بصورت زیر

فرض می‌نماییم:

$$U = u(R, C, Z) \quad (1)$$

در حالی که $\frac{\partial U}{\partial R} > 0$, $\frac{\partial U}{\partial C} > 0$, $\frac{\partial U}{\partial Z} > 0$

R = خدمات کالای عمومی و

C = کالای ترکیبی کاهش‌دهنده اثر ازدحام

Z = کلیه کالاهای ترکیبی دیگر هستند.

R و C و Z کالاهای ترکیبی هستند که بوسیله خانوارها تولید می‌گردند، تابع تولید

آنها را بصورت زیر می‌نویسیم:

$$R = r(X_R, T_R)$$

$$C = c(X_C, T_C)$$

$$Z = z(X_Z, T_Z)$$

در حالی که:

X_R = کالاهای و خدمات نهاده شده برای تولید R

T_R = زمان نهاده شده برای تولید R

X_C = کالاهای و خدمات نهاده شده برای تولید C

T_C = زمان نهاده شده برای تولید C

X_Z = کالاهای و خدمات نهاده شده برای تولید Z

T_Z = زمان نهاده شده برای تولید Z هستند

تابع تولید R , C , Z را بصورت ضمنی می‌نویسیم:

$$F^R = R - r(X_R, T_R) = 0$$

$$F^C = C - c(X_C, T_C) = 0$$

$$F^Z = Z - z(X_Z, T_Z) = 0$$

برای استخراج تابع تقاضا برای R می‌بایست تابع مطلوبیت (1) با توجه به محدودیت بودجه به حد اکثر برسد. اما مشخص نمودن تابع بودجه نیاز به قیمت کالاهای ترکیبی دارد که این قیمت‌ها مستقیماً "قابل مشاهده نیستند". نتیجتاً درجهٔ حل این مشکل، مسئله را در دو مرحله حل می‌نماییم.

در مرحله نخست تابع هزینه را با توجه به تکنیک تولید خانوارها به حداقل رسانیده و در مرحله دوم تابع مطلوبیت پاتوجه به تابع بودجه که تابع هزینه بدست آمده از مرحله اول می باشد ، به حداقل رسانید.

مرحله اول

تابع هزینه کالاهای ترکیبی بصورت زیر بدست می آید : تابع $\sum_{i=1}^3 P_{xi} X_i + W \sum_{i=1}^3 T_i$ را با توجه به محدودیت تکنیکی تولید (V, X, T) به حداقل می رسانیم :

$$(1) \sum_{i=1}^3 P_{xi} X_i + W \sum_{i=1}^3 T_i \quad \text{یعنی به حداقل رسانیدن}$$

با توجه به
در حالی که :

$$P_{xi} = \text{قیمت نهاده های } X_i \text{ وقتی که } i=R, C, Z \text{ باشد .}$$

$$W = \text{نرخ دستمزد}$$

$$R, C, Z = \text{بردار کالاهای ترکیبی}$$

$$X_R, X_C, X_Z = \text{بردار نهاده ها}$$

$$T_R, T_C, T_Z = \text{برد از زمان نهاده شده}$$

تابع لاغرانژ و شرایط اولیه برای مسئله حداقل نمودن بالا بصورت زیر خواهد بود :

$$L = \sum_{i=1}^3 P_{xi} X_i + W \sum_{i=1}^3 T_i - \Theta [V(X, T) - V]$$

$$\frac{\partial L}{\partial X_1} = P_{x1} - \Theta V_{x1} = 0$$

$$\frac{\partial L}{\partial X_2} = W - \Theta V_{x2} = 0$$

$$\frac{\partial L}{\partial \Theta} = V(X, T) - V = 0$$

بافرض اینکه خانوارها نهاده هارا از بازارهای زقابتی فراهم نمایند می توان نوشت:

$$\Theta = \frac{P_{xi}}{V_{xi}} = \frac{W}{V_{ti}}$$

بدین ترتیب توابع تقاضا برای X_i و T_i بدست می آیند.

$$(3) \quad X_i = X^i(P_{xi}, W, V_i)$$

$$(4) \quad T_i = T^i(W, P_{xi}, V_i)$$

با جانشین کردن از روابط (۳) و (۴) در رابطه (۲) بجای X_i و T_i تابع هزینه

بدست می آید:

$$C(P_x, W, V) = \sum_{i=1}^3 P_{xi} [X^i(P_{xi}, W, V_i)] + W \sum_{i=1}^3 T^i(W, P_{xi}, V_i)$$

پولاک (Pollak) و واچر (Wachter) نشان داده اند که برفرض اینکه تابع تولید

تک تولیدی باشد تابع هزینه $C = C(P_x, W, V)$ را می توان بصورت زیر نوشت:

$$C(P_x, W, X) = C^R(P_{xr}, W, R) + C^C(P_{xc}, W, C) + C^Z(P_{xz}, W, Z)$$

در حالی که:

$$C_R = C^R(P_{xr}, W, R), C_C = C^C(P_{xc}, W, C), C_Z = C^Z(P_{xz}, W, Z)$$

هزینه های تولید R , C و Z هستند. درنتیجه π قیمت سایه (شباه قیمت)

کالاهای ترکیبی فوق از تابع هزینه بالا بصورت زیر بدست می آیند:

$$\pi_R = \pi^R(P_{xr}, W, R) = \frac{\partial C(P_x, W, V)}{\partial R} = \frac{\partial C^R(P_{xr}, W, R)}{\partial R} = MC_R$$

$$\pi_C = \pi^C(P_{xc}, W, C) = \frac{\partial C(P_x, W, V)}{\partial C} = \frac{\partial C^C(P_{xc}, W, C)}{\partial C} = MC_C$$

$$\pi_Z = \pi^Z(P_{xz}, W, Z) = \frac{\partial C(P_x, W, V)}{\partial Z} = \frac{\partial C^Z(P_{xz}, W, Z)}{\partial Z} = MC_Z$$

در حالی که MC_R ، MC_C و $MC_{R,C}$ به ترتیب هزینه های نهائی تولید R ، C و R,C می باشند . با فرض تک محصولی بودن هر تابع تولید و فروض های زاده ثابت به مقیاس قیمت سایه کالاهای ترکیبی مستقل از مقدار مصرف کالاهای ترکیبی خواهد بود . (۴)

$$\pi_R = \pi^R(P_{xR}, W)$$

$$\pi_C = \pi^C(P_{xC}, W)$$

$$\pi_Z = \pi^Z(P_{xz}, W)$$

حال می توان تابع درآمدرا با توجه به قیمت های سایه بدست آمد به صورت زیرنوشت :

$$(5) \quad Y = \pi_R R + \pi_C C + \pi_Z Z$$

در حالی که :

Y = درآمد کامل * می باشد .

مرحله دوم

در این مرحله با توجه به محدودیت بودجه که در رابطه (5) مشخص شده مطلوبیت خانوارهارا به حد اکثر می رسانیم .

$$U = U(R, C, Z,)$$

$$\pi_R R + \pi_C C + \pi_Z Z = Y$$

تابع لاگرانژ و شرایط اولیه برای به حد اکثر رسانیدن مطلوبیت در بالا بصورت زیر خواهد بود :

$$L = U(R, C, Z) - \Psi(\pi_R R + \pi_C C + \pi_Z Z - Y)$$

در حالی که Ψ مطلوبیت نهائی درآمد کامل بوده و :

$$\frac{\partial L}{\partial R} = U_R - \Psi \pi_R = 0$$

* - درآمد کامل بصورت زیر تعریف می گردد :

$$Y = Y + T_L, W$$

در حالی که :

Y = درآمد قابل تصرف .

T_L = زمان فراغت می باشد .

$$\frac{\partial L}{\partial C} = U_C - \Psi \pi_C = 0$$

$$\frac{\partial L}{\partial Z} = U_Z - \Psi \pi_Z = 0$$

$$\frac{\partial L}{\partial \Psi} = \pi_R^R + \pi_C^C + \pi_Z^Z - Y = 0$$

نتیجه حاصل شده از معادلات حاصل از شرایط اولیه چنین خواهد بود :

$$(6) \quad \frac{U_r}{\pi_r} = \frac{U_c}{\pi_c} = \frac{U_z}{\pi_z} = \Psi$$

تخمین نسبت مطلوبیت‌های نهائی حاصل از استفاده از کالاهای ترکیبی به قیمت سایه آنها برای همه کالاهای ترکیبی برابر خواهد بود . از شرایط پیشنهاد رابطه (6) تابع تقاضا برای R بصورت زیر استخراج می‌گردد .

$$(7) \quad D_R = d(\pi_r, \pi_c, \pi_z, Y)$$

جهت سهولت در کاربرد تابع تقاضای (7) فرض می‌کنیم قیمت سایه سایر کالاهای ترکیبی (Z) ثابت باشد در آن صورت :

$$D_R = d(\pi_r, \pi_c, Y)$$

محاسبه MC_c و MC_r

تابع هزینه نهائی R و C را از تابع تولید آنها استخراج می‌نماییم ، فرض می‌شود این تابع تولید از نوع توابع کاب - داگلاس (Cobb-Douglas) هستند .

$$(8) \quad R = A T_R^\beta \prod_{i=1}^k x_{iR}^{\alpha_i}$$

$$(9) \quad C = B T_C^\delta \prod_{i=1}^j x_{ic}^{r_i}$$

در حالی که :

$i=1, \dots, K$ x_{iR} = کالاهای خدمات نهاده شده برای تولید R

T_R = زمان نهاده شده در تولید R

x_{ic} = کالاها و خدمات نهاده شده برای تولید C برای $i=1, \dots, J$

T_c = زمان نهاده شده برای تولید C

A = ضریب فنی تولید R

B = ضریب فنی تولید C

x_{ic}, T_R, x_{iR} به ترتیب کشش‌های تولید برای i و $\gamma_i, \beta, \alpha_i$ هستند. توابع هزینه حاصل از تابع تولید (۸) و (۹) بصورت زیر خواهد بود.

$$TC_R = KR^{\frac{1}{n}} W^{\frac{1}{n}} \prod_{i=1}^J \frac{P_{iR}}{\alpha_i^{\frac{1}{n}}}$$

$$TC_C = LC^{\frac{1}{m}} W^{\frac{1}{m}} \prod_{i=1}^J \frac{P_{ic}}{\pi^{\frac{1}{m}}}$$

در حالی که:

P_{iR} = قیمت بازار کالاهای i

P_{ic} = قیمت بازار کالاهای i

$$n = \beta + \sum_{i=1}^K \alpha_i = \text{پارامتر مقیاس برای تولید } R$$

$$m = \theta + \sum_{i=1}^J \gamma_i = \text{پارامتر مقیاس برای تولید } C$$

$$K = h(A \beta^{\frac{1}{n}} \prod_{i=1}^K \alpha_i^{\frac{1}{n}})^{-\frac{1}{n}}$$

$$L = m(B \theta^{\frac{1}{m}} \prod_{i=1}^J \gamma_i^{\frac{1}{m}})^{-\frac{1}{m}}$$

فرض شده بود که تکنیک تولید خانوارها بازده ثابت به مقیاس را تجربه می‌کند،

توابع هزینه برای این مورد بصورت زیر خواهد بود:

$$(10) \quad TC_R = KRW^{\beta} \prod_{i=1}^K \frac{P_{iR}}{\alpha_i^{\frac{1}{n}}}$$

$$(11) \quad TC_C = LCW^{\beta} \prod_{i=1}^J \pi_i^{p_{ic} \gamma_i}$$

$$K = A^{-1} \beta^{-\beta} \prod_{i=1}^K \alpha_i^{-\alpha_i} \quad \beta + \sum_{i=1}^K \alpha_i = 1 \quad \text{در حالی که:}$$

$$L = B^{-1} \partial^{-\beta} \prod_{i=1}^J \pi_i^{-\gamma_i} \partial + \sum_{i=1}^J \gamma_i = 1$$

از توابع (10) و (11) تابع هزینه نهایی یا قیمت سایه بدست خواهد آمد:

$$MC_R = \frac{\partial TC_R}{\partial R} = KW^{\beta} \prod_{i=1}^K \pi_i^{\alpha_i} p_{iR}$$

$$MC_C = \frac{\partial TC_C}{\partial C} = LW^{\beta} \prod_{i=1}^J \pi_i^{\gamma_i} p_{ic}$$

با قراردادن مقادیر لازم برای $\pi_R = MC_R$ و $\pi_C = MC_C$ در تابع تقاضا برای کالاهای عمومی از روابط فوق خواهیم داشت:

$$D_R = d(KW^{\beta} \prod_{i=1}^K \pi_i^{\alpha_i} p_{iR}^{\alpha_i}, LW^{\beta} \prod_{i=1}^J \pi_i^{\gamma_i} p_{ic}^{\gamma_i}, -y)$$

تابع تقاضا برای کالا یا خدمات عمومی که به این صورت استخراج گردیده، بر حسب قیمت کالاهای خدمات خریداری شده از بازار، دستمزد، کشش‌های تولید، و ضرایب تکنیکی در تولید R و C خواهد بود.

فهرست متابع

- 1- Samuelson, P.A. "The Pure Theory of Public Expenditure".
Review of Economics and Statistics, 1954.
- 2- Cicchetti, C.J. and V.K. Smith. "Congestion, Quality Detepioration, and Optimal Use. Wilderness Recepeation in the Spanish Peabes Premitive Area." Resources for the Future, Inc., July 1973.
- 3- Becker, G.S. Economic Theory. Alfred A. Knopf, Books in Economics, 1973.
- 4- Pollack, R.A. and M.L. Wachter. "The Relevance of the Household Production Function and its Implication for the Allocation of Time."Journal of Political Economy, Vol. 83 No. 2, 1975. pp. 255-275.
- 5- Wallis, Kamneth F. Topics in Applied Econometrics.
Gray-Mills Publishing, Ltd. 1973.

چوبشکاو علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتابل جامع علوم انسانی